

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004



2009

Dokument z posiedzenia

A6-0323/2008

23.7.2008

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady zmieniającej decyzję ramową 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu
(COM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczyni: Roselyne Lefrançois

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów PE, by
odrzuć lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów PE, za
wyjątkiem przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 traktatu
WE oraz w art. 7 traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów PE, by
odrzuć lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są **wytluszczonym drukiem i kursywą**. W aktach zmieniających powtórzone bez zmian fragmenty obowiązującego przepisu, do którego Parlament - w przeciwieństwie do Komisji - proponuje poprawki, zaznaczane są **wytluszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...]. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów tekstu legislacyjnego w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	17
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ	21
PROCEDURA	27

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady zmieniającej decyzję ramową 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu (COM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji (COM(2007)0650),
 - uwzględniając wytyczne Rady z dnia 18 kwietnia 2008 r.¹,
 - uwzględniając art. 29, art. 31 ust. 1 litera e) oraz art. 34 ust. 2 litera b) traktatu UE,
 - uwzględniając art. 39 ust. 1 traktatu UE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0466/2007),
 - uwzględniając art. 93 oraz art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0323/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. wzywa Radę i Komisję, żeby po wejściu w życie traktatu lizbońskiego priorytetowo traktowały wszelkie przyszłe wnioski mające na celu zmianę niniejszego dokumentu zgodnie z art. 10 Protokołu w sprawie postanowień przejściowych, który ma zostać dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz do deklaracji nr 50 na ten temat;
 6. oświadcza, że od momentu wejścia w życie traktatu lizbońskiego gotowy jest do przeanalizowania wszelkich wniosków tego rodzaju, o ile to konieczne, w trybie pilnym, przy ścisłej współpracy z parlamentami krajowymi państw członkowskich; w przypadku, gdyby nowy wniosek odzwierciedlał treść opinii, stosowana mogłaby być procedura przewidziana w porozumieniu międzyinstytucjonalnym dotyczącym kodyfikacji;

¹ Zob. publiczny rejestr Rady: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/pl/08/st10/st10682.pl07.pdf>

7. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający Punkt 6a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(6a) Należy podjąć działania na szczeblu UE w ścisłej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi odgrywającymi kluczową rolę, w szczególności w odniesieniu do zapobiegania terroryzmowi, ponieważ osoby nawołujące do terroryzmu i dokonujące ataków terrorystycznych żyją w społecznościach lokalnych i utrzymują kontakty z ich członkami, korzystając z oferowanych w ramach tych społeczności usług i narzędzi demokratycznych.

Uzasadnienie

W dziedzinie tak bezpośrednio dotyczącej praw obywateli, powinno się jeszcze bardziej wyróżnić rolę władz lokalnych i regionalnych, nie tylko dlatego, że stanowią one najbliższy obywatelom poziom administracyjny, ale również dlatego, że sprawcy aktów terrorystycznych oraz osoby podlegające do nich działają zazwyczaj wewnątrz tych zbiorowości.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający Punkt 7 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7) Niniejszy wniosek przewiduje kryminalizację przestępstw związanych z terroryzmem, w ramach realizacji szerszego celu politycznego, jakim jest zapobieganie terroryzmowi, poprzez ograniczenie rozpowszechniania materiałów, ***które mogą zachęcać osoby*** do podejmowania ataków terrorystycznych.

(7) Niniejszy wniosek przewiduje kryminalizację przestępstw związanych z terroryzmem, w ramach realizacji szerszego celu politycznego, jakim jest zapobieganie terroryzmowi, poprzez ograniczenie rozpowszechniania materiałów ***służących zachęcaniu osób do podejmowania ataków terrorystycznych lub mogących przynieść taki skutek.***

Poprawka 3

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający Punkt 10 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(10) Należy dokonać dalszego zbliżenia definicji przestępstw terrorystycznych, w tym przestępstw związanych z działalnością terrorystyczną, we wszystkich państwach członkowskich, tak by obejmowała ona publiczne **nawoływanie** do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutację na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne, jeżeli czyny te zostały popełnione umyślnie.

Poprawka

(10) Należy dokonać dalszego zbliżenia definicji przestępstw terrorystycznych, w tym przestępstw związanych z działalnością terrorystyczną, we wszystkich państwach członkowskich, tak by obejmowała ona publiczne **podżeganie** do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutację na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne, jeżeli czyny te zostały popełnione umyślnie.

(Zmiana ta ma zastosowanie do całego przedmiotowego tekstu legislacyjnego z wyjątkiem punktu 9 preambuły; przyjęcie jej będzie wymagało wprowadzenia odpowiednich zmian technicznych w całym tekście).

Uzasadnienie

Pożądanym byłoby zastąpienie terminu „nawoływanie” wyrażeniem „podżeganie” o tyle, że to drugie określenie jest o wiele jaśniejsze i powszechniej stosowane w języku prawa karnego. Ponadto termin „podżeganie” został przyjęty we wniosku dotyczącym decyzji ramowej w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający Punkt 11 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(11) Należy przewidzieć kary i sankcje dla osób fizycznych i prawnych, które **popelniły lub ponoszą odpowiedzialność za publiczne nawoływanie** do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutację na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie

Poprawka

(11) Należy przewidzieć kary i sankcje dla osób fizycznych i prawnych, które **publicznie podżęgały** do popełniania przestępstw terrorystycznych, **przeprowadzały** rekrutację na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne,

terrorystyczne, jeżeli czyny te zostały popełnione umyślnie. Takie formy zachowania powinny w jednakowym stopniu podlegać karze we wszystkich państwach członkowskich, niezależnie od tego, czy zostały popełnione za pośrednictwem Internetu.

jeżeli czyny te zostały popełnione umyślnie. Takie formy zachowania powinny w jednakowym stopniu podlegać karze we wszystkich państwach członkowskich, niezależnie od tego, czy zostały popełnione za pośrednictwem Internetu.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający Punkt 11 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(11a) Brak zgody Rady w zakresie praw proceduralnych w postępowaniu karnym utrudnia europejską współpracę sądową; konieczne jest pilne przełamanie tego impasu.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający Punkt 12 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12) Należy ustanowić dodatkowe zasady ustalania jurysdykcji celem zapewnienia, by publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacja na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne mogły być skutecznie ścigane, jeśli mają na celu lub spowodowały popełnienie przestępstwa terrorystycznego podlegającego jurysdykcji państwa członkowskiego.

skreślony

Uzasadnienie

Ten punkt preambuły powiela treść nowego ustępu 1a, który Komisja proponuje dołączyć do art. 9 decyzji ramowej. W niniejszym projekcie sprawozdania sprawozdawczyni sugeruje jednak usunięcie treści nowego ustępu, ponieważ jej zdaniem zasady ustalania jurysdykcji w nim ustanowione wykraczają zbyt daleko, tak że logiczne jest zwrócenie się o skreślenie tego punktu.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący decyzji – akt zmieniający Punkt 12 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12a) Niniejsza decyzja ramowa dopełnia Konwencję Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi z dnia 16 maja 2005 r. i w związku z tym konieczne jest – równoległe do wejścia w życie niniejszej decyzji ramowej – jak najszybsze ratyfikowanie odnośnej Konwencji przez wszystkie państwa członkowskie.

Uzasadnienie

Włączenie przestępstw przewidzianych w Konwencji Rady Europy do ram prawnych UE, a dokładniej do decyzji ramowej 475/2002/WSiSW, stanowi niezaprzeczalną wartość dodaną, ponieważ umożliwi to ujęcie tych przestępstw w pełniejszym systemie prawnym. Niemniej jednak konieczne jest ratyfikowanie przez państwa członkowskie odnośnej Konwencji, ponieważ decyzja ramowa jej nie zastępuje. Równoległe stosowanie obu instrumentów prawnych zagwarantuje jeszcze większą ochronę przed terroryzmem, zarówno w UE, jak i w krajach trzecich, które są członkami Rady Europy.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący decyzji ramowej – akt zmieniający Punkt 14 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(14) Unia przestrzega zasad uznanych w art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz zasad, które znalazły wyraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej rozdziałach II i VI. Żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie może być interpretowany jako zmierzający do zmniejszenia lub ograniczenia praw lub wolności, takich jak wolność wyrażania opinii, wolność zgromadzeń lub wolność zrzeszania się, prawo do poszanowania życia prywatnego

(14) Unia przestrzega zasad uznanych w art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz zasad, które znalazły wyraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej rozdziałach II i VI. Żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie może być interpretowany jako zmierzający do zmniejszenia lub ograniczenia podstawowych praw lub wolności, takich jak wolność wypowiedzi, wolność zgromadzeń lub wolność zrzeszania się, ***wolność prasy i wolność***

i rodzinnego, w tym prawo do poszanowania tajemnicy korespondencji.

wypowiedzi w innych mediach lub prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, w tym prawo do poszanowania tajemnicy korespondencji, **włączając treści e-maili i wszelkich innych typów korespondencji elektronicznej.**

Poprawka 9

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający Punkt 15 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję

(15) Publiczne **nawoływanie** do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacja na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne należą do przestępstw, które mogą być popełnione wyłącznie umyślnie. W związku z tym żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie może być interpretowany jako zmierzający do zmniejszenia lub ograniczenia możliwości rozpowszechniania informacji do celów naukowych, akademickich lub sprawozdawczych. Wyrażanie radykalnych, polemicznych lub kontrowersyjnych poglądów w toku debaty publicznej dotyczącej drażliwych politycznych kwestii, w tym terroryzmu, wykracza poza zakres niniejszej decyzji ramowej, a w szczególności poza zakres definicji publicznego **nawoływania** do popełniania przestępstw terrorystycznych,

Poprawka

(15) Publiczne **podżeganie** do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacja na potrzeby terroryzmu oraz szkolenie terrorystyczne należą do przestępstw, które mogą być popełnione wyłącznie umyślnie. W związku z tym żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie może być interpretowany jako zmierzający do zmniejszenia lub ograniczenia możliwości rozpowszechniania informacji do celów naukowych, akademickich, **artystycznych** lub sprawozdawczych. Wyrażanie radykalnych, polemicznych lub kontrowersyjnych poglądów w toku debaty publicznej dotyczącej drażliwych politycznych kwestii, w tym terroryzmu, wykracza poza zakres niniejszej decyzji ramowej, a w szczególności poza zakres definicji publicznego **podżegania** do popełniania przestępstw terrorystycznych,

Uzasadnienie

Takie samo uzasadnienie, jak dla poprawki nr 2.

Ponadto, istotne jest, aby rozpowszechnianie dzieł artystycznych było chronione w równym stopniu, co rozprzestrzenianie danych naukowych i akademickich oraz treści informacyjnych.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający
Punkt 15 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(15a) Uznanie czynów wymienionych w niniejszej decyzji ramowej za przestępstwa powinno być realizowane proporcjonalnie do wyznaczonych, uzasadnionych celów niezbędnych i odpowiednich w demokratycznym społeczeństwie i nie prowadzić do dyskryminacji. W szczególności winno być zgodne z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i Europejską Konwencją o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający
Artykuł 1 – punkt -1 (nowy)
Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW
Artykuł 1 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(-1) W art. 1 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

„2. Niniejsza decyzja ramowa nie może zaskutkować zmianą obowiązku przestrzegania praw podstawowych i podstawowych zasad prawa usankcjonowanych w art. 6 traktatu o Unii Europejskiej, Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.”

Poprawka 12

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający
Artykuł 1 – punkt 1
Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW
Artykuł 3 – ustęp 1 – litera a)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) „publiczne **nawoływanie** do popełniania przestępstw terrorystycznych” oznacza rozpowszechnianie lub inną formę udostępniania publicznego przekazu, **w celu zachęcenia do** popełnienia jednego z **czynów** wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 lit. a)-h), jeżeli takie postępowanie, **niezależnie od tego czy stanowi ono bezpośrednio podżeganie do przestępstw terrorystycznych**, powoduje zagrożenie popełnienia jednego lub większej liczby takich przestępstw;

a) „publiczne **podżeganie** do popełniania przestępstw terrorystycznych” oznacza rozpowszechnianie lub inną formę udostępniania publicznego przekazu **wyraźnie i umyślnie nawołującego do** popełnienia jednego z **przestępstw** wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 lit. a)-h), jeżeli takie postępowanie **widocznie** powoduje zagrożenie popełnienia jednego lub większej liczby takich przestępstw;

Poprawka 13

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW

Artykuł 3 – ustęp 1 – litera b)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) „rekrutacja na potrzeby terroryzmu” oznacza werbunek innych osób na potrzeby popełnienia jednego z **czynów** wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 lub w art. 2 ust. 2;

b) „rekrutacja na potrzeby terroryzmu” oznacza **celowe** nakłanianie innej osoby do popełnienia jednego z **przestępstw** wymienionych w art. 1 ust. 1 **lit. a)–h)** lub w art. 2 ust. 2;

Uzasadnienie

Logiczne zdaje się wykluczenie lit. i) artykułu 1 ust. 1 (a zatem odwołanie się jedynie do pkt a)-h)) o tyle, że niezwykle trudne jest wyobrażenie sobie, że rekrutacja na potrzeby terroryzmu mogłaby mieć na celu jedynie groźbę popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW

Artykuł 3 - ustęp 1 - litera c)

Tekst proponowany przez Komisję

c) „szkolenie terrorystyczne” oznacza instruktaż w zakresie wytwarzania lub stosowania materiałów wybuchowych, broni palnej lub innych rodzajów uzbrojenia bądź szkodliwych lub niebezpiecznych substancji bądź innych szczególnych metod lub technik, na potrzeby popełnienia jednego z **czynów** wyszczególnionych w art. 1 ust. 1, będąc świadomym, że przekazywane umiejętności mają posłużyć do tych celów.

Poprawka

c) „szkolenie terrorystyczne” oznacza instruktaż w zakresie wytwarzania lub stosowania materiałów wybuchowych, broni palnej lub innych rodzajów uzbrojenia bądź szkodliwych lub niebezpiecznych substancji bądź innych szczególnych metod lub technik, na potrzeby popełnienia jednego z **przestępstw** wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 **lit. a)-h)**, będąc świadomym, że przekazywane umiejętności mają posłużyć do tych celów.

Uzasadnienie

Logiczne zdaje się wykluczenie lit. i) artykułu 1 ust. 1 (a zatem odwołanie się jedynie do pkt a) – h)) o tyle, że niezwykle trudne jest wyobrażenie sobie, że szkolenie na potrzeby terroryzmu mogłoby mieć na celu jedynie groźbę popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW

Artykuł 3 – punkt 2 – litera d)

Tekst proponowany przez Komisję

d) kwalifikowana forma kradzieży, w celu popełnienia jednego z **czynów** wyszczególnionych w art. 1 ust. 1;

Poprawka

d) kwalifikowana forma kradzieży, w celu popełnienia jednego z **przestępstw** wyszczególnionych w art. 1 ust. 1;

Poprawka 16

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW

Artykuł 3 - ustęp 2 - litera e)

Tekst proponowany przez Komisję

e) wymuszenie w celu popełnienia jednego z **czynów** wyszczególnionych w art. 1 ust. 1;

Poprawka

e) wymuszenie w celu popełnienia jednego z **przestępstw** wyszczególnionych w art. 1 ust. 1;

Poprawka 17

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW

Artykuł 3 - ustęp 2 - litera f)

Tekst proponowany przez Komisję

f) podrabianie dokumentów urzędowych w celu popełnienia jednego z **czynów** wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 lit. a)-h) oraz w art. 2 ust. 2 lit. b).

Poprawka

f) podrabianie dokumentów urzędowych w celu popełnienia jednego z **przestępstw** wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 lit. a)-h) oraz w art. 2 ust. 2 lit. b).

Poprawka 18

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW

Artykuł 3 – ustęp 3a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Państwa członkowskie upewniają się, że oskarżenie o czyny określone w ust. 2 lit. a)-c) niniejszego artykułu odbywa się w poszanowaniu obowiązujących je wymogów dotyczących wolności wyrażania opinii i wolności stowarzyszania się, w szczególności tych dotyczących wolności prasy oraz wolności wypowiedzania się w innych środkach

przekazu oraz w poszanowaniu prawa do tajemnicy korespondencji, włączając treści e-maili i innych typów korespondencji elektronicznej. Uznanie czynów określonych w ust. 2 lit. a)-c) za przestępstwa nie skutkuje umniejszeniem lub ograniczaniem możliwości rozpowszechniania informacji do celów naukowych, akademickich, artystycznych, sprawozdawczych, wyrażania radykalnych, polemicznych lub kontrowersyjnych poglądów w toku debaty publicznej dotyczącej delikatnych kwestii politycznych, w tym terroryzmu.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 1

Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW

Artykuł 3 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b. Państwa członkowskie dopilnowują także, aby oskarżenie o popełnienie czynów określonych w ust. 2 lit. a)- c) niniejszego artykułu było stosowane proporcjonalnie do charakteru przestępstwa i okoliczności, w jakich zostało popełnione, przy zwróceniu uwagi na uzasadnione zamierzone cele oraz ich niezbędność w społeczeństwie demokratycznym, i aby wykluczało jakiegokolwiek formy arbitralności oraz dyskryminacyjnego czy rasistowskiego traktowania.

Uzasadnienie

Dla zachowania równowagi w tekście niezbędne jest wyraźne przypomnienie podstawowych zasad, czyli proporcjonalności, konieczności oraz niedyskryminacji.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący decyzji ramowej– akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 3

Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW

Artykuł 9 – ustęp 1 a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

„1a. **Każde państwo** członkowskie **przejmuje również jurysdykcję nad przestępstwami**, o których mowa w art. 3 pkt 2 lit. a)-c), **jeżeli dane przestępstwo miało na celu lub spowodowało popelnienie jednego z przestępstw, o których mowa w art. 1, i jeżeli takie przestępstwo podlega jurysdykcji państwa członkowskiego na podstawie dowolnej przesłanki określonej w ust. 1 lit. a)-e) niniejszego artykułu.**”

„1a. **Państwo** członkowskie **może postanowić nie stosować zasad jurysdykcji ustanowionych w ust. 1 lit. d) i e), bądź stosować je jedynie w szczególnych przypadkach lub okolicznościach, w odniesieniu do przestępstw**, o których mowa w art. 3 **ust. 2** lit. a)-c), **oraz w art. 4, jeżeli związane są z przestępstwami, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit a)-c).**”

Uzasadnienie

Nie należy narzucać państwom członkowskim stosowania jurysdykcji pozaterytorialnej w odniesieniu do trzech nowych przestępstw ze względu na delikatny charakter kwestii, której rozumienie różni się ogromnie w poszczególnych państwach członkowskich. W związku z tym państwom członkowskim należy pozostawić wybór stosowania bądź niestosowania zasad jurysdykcji ustanowionych w lit. d) i e) art. 9.

UZASADNIENIE

Kontekst

Terroryzm nie pojawił się wraz z zamachami z 11 września 2001 r., ale pokazały one światu ogrom zagrożenia i spowodowały pojawienie się nowych pytań dotyczących sposobu zapobiegania temu zagrożeniu.

Unia Europejska (UE), która za cel obrała sobie zapewnienie swoim obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa we wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, nie zwlekała z podjęciem działań, mając na uwadze bezpieczeństwo 500 mln mieszkańców, jak również ochronę podstawowych wartości i zasad, na których Unia się opiera. W miesiącach, które nadeszły po nowojorskich atakach przyjęto zatem cały szereg środków, w tym decyzję ramową 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu, która ma na celu ujednoczenie obowiązujących w różnych państwach członkowskich definicji przestępstw o charakterze terrorystycznym oraz zagwarantowanie, że przewidziane zostaną odpowiednie sankcje dla osób fizycznych i prawnych, które są sprawcami takich przestępstw lub ponoszą za nie odpowiedzialność.

Od tego czasu Unia kilkakrotnie przeżyła dramat związany z aktami terroryzmu popełnianymi na jej terytorium (w Madrycie w marcu 2004 r, w Londynie w lipcu 2005 r.), co spowodowało chęć zaakcentowania starań podjętych w celu zapobiegania temu zjawisku oraz zwalczania go.

Jest to zadanie o tyle trudniejsze, że pojawiły się nowe i zróżnicowane narzędzia oraz metody stosowane przez terrorystów.

Rozwój technologii informacyjnych i komunikacyjnych, w szczególności Internetu, oferuje terrorystom prawdziwe światowe forum, na którym mogą minimalnym kosztem i przy minimalnym ryzyku rozprzestrzeniać online propagandowe przekazy, jak również instrukcje obsługi i podręczniki szkoleniowe.

Właśnie po to, aby umożliwić UE oraz jej państwom członkowskim skuteczniejsze stawienie czoła temu nowoczesnemu terroryzmowi i jego nowemu modus operandi, Komisja Europejska zaproponowała zmianę decyzji ramowej z 2002 r.¹ oraz dostosowanie jej do konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmu z 2005 r.², to znaczy włączenie do pojęcia terroryzmu pewnych szczególnych czynności przygotowawczych: publicznego nawoływania do popełniania przestępstw terrorystycznych, rekrutacji na potrzeby terroryzmu oraz szkolenia terrorystycznego.

Stanowisko sprawozdawczyni

Sprawozdawczyni z zadowoleniem przyjmuje wyrażaną przez Komisję chęć wzmocnienia

¹ Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3-7

² <http://conventions.coe.int/Treaty/FR/Treaties/Html/196.htm>

działań Unii Europejskiej w dziedzinie zwalczania zjawisk rekrutacji i szkolenia na cele terrorystyczne i za prawdziwą wartość dodaną uważa wpisanie tych działań w zintegrowane ramy instytucjonalne UE (brak długich procedur podpisywania i ratyfikacji), przewidzenie dla tych szczególnych czynności przygotowawczych jednolitych uregulowań prawnych w odniesieniu do charakteru oraz poziomu sankcji karnych, a także pozwolenie, by zastosowanie miały do nich mechanizmy współpracy UE odwołujące się do decyzji ramowej z 2002 r.

Sprawozdawczyni ocenia jednak, że wniosek Komisji, który przewiduje uznanie za przestępstwo „publicznego nawoływania do popełniania aktów terrorystycznych”, mógłby nieść ze sobą zagrożenie dla podstawowych wolności i praw, ponieważ chodzi tutaj o karanie nie samych przestępstw terrorystycznych, ale również wypowiedzi bądź tekstów pisanych, które, jak się uważa, powodują popełnienie przestępstwa terrorystycznego, lub tylko potencjalnie mogą przynieść taki skutek.

Zatem z punktu widzenia sprawozdawczyni, wniosek nie pozwala, w obecnym kształcie, ani na wystarczająco jasne i precyzyjne zdefiniowanie zachowań, które należałoby uznać za przestępstwo, ani na podjęcie w taki sam sposób działań ukierunkowanych na dwa nierozłączne cele, jakimi jest walka z terroryzmem oraz poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności. Biorąc natomiast pod uwagę, że w praktyce istnieje często cienka granica pomiędzy wolnością wypowiedzi i łamaniem prawa, sprawozdawczyni wyraża obawę, że luki te mogłyby otworzyć drogę do nadużyć.

Sugeruje ona zatem w odnośnym projekcie sprawozdania pewną liczbę zmian mających na celu zrównoważenie tekstu Komisji oraz podniesienie poziomu jego bezpieczeństwa prawnego. Dokument ten dotyczy w szczególności następujących zagadnień: pojęcia „nawoływania publicznego” oraz jego definicji, gwarancji w zakresie ochrony podstawowych wolności, uznania za przestępstwo próby popełnienia jednego z trzech przestępstw oraz zasad jurysdykcji mających zastosowanie do tych przestępstw.

Pojęcie „publicznego nawoływania do popełniania przestępstw terrorystycznych”

Zdaniem sprawozdawczyni konieczne jest dodatkowe sprecyzowanie „publicznego nawoływania do popełniania przestępstw terrorystycznych”. Uważa ona po pierwsze, że sam termin „nawoływanie”, biorąc pod uwagę jego ogólny charakter, może prowadzić do wystąpienia niejasności, w związku z czym pożądanym byłoby zastąpienie go terminem „podżeganie”, powszechniej stosowanym w języku prawa karnego. Komisja zachowała także we wniosku dotyczącym decyzji ramowej w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii¹ pojęcie „publiczne podżeganie do aktów przemocy i nienawiści”, które zostało także wybrane przez Radę w wytycznych z dnia 26 lutego 2008 r.²

Następnie, w odniesieniu do treści definicji, zdaniem sprawozdawczyni należy w bardziej rygorystyczny sposób określić zbiór zachowań mogących zostać uznanymi za przestępstwa. Sądzi ona zatem, że dane zachowanie musi stanowić „faktyczne”, a nie jedynie hipotetyczne zagrożenie popełnieniem przestępstwa terrorystycznego, czyli inaczej mówiąc musi istnieć

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2001:0664:FIN:FR:PDF>

² <http://register.consilium.europa.eu/pdf/fr/07/st16/st16771.fr07.pdf>

dostatecznie ściśle powiązanie pomiędzy podżeganiem a ewentualnością popełnienia aktu terrorystycznego.

Środki ochronne w zakresie ochrony praw człowieka i podstawowych wolności

Sprawozdawczyni stanowczo popiera wprowadzenie, w postanowieniach dokumentu, klauzul ochronnych odpowiadających tym zawartym w art. 12 konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi.

Otóż w swoim wniosku Komisja powtórzyła niemal dosłownie zawarte w tej konwencji definicje „nawoływania publicznego”, „rekrutacji” i „szkolenia”, a pominęła środki ochronne przewidziane w art. 12, które sama Rada Europy uważa tymczasem za nierozzerwalne z postanowieniami dotyczącymi uznawania za przestępstwo, ponieważ stanowią one podstawę do interpretacji tych przepisów.

Sprawozdawczyni pragnie zrekomensować to pominięcie oraz wynikający z niego brak równowagi wprowadzając do treści dokumentu nowe przepisy mające na celu przypomnienie państwom członkowskim z jednej strony o konieczności przestrzegania postanowień Karty praw podstawowych UE oraz zobowiązań w zakresie wolności wyrażania opinii i wolności stowarzyszania się, a z drugiej strony, że oskarżenia o popełnienie przestępstw powinny być proporcjonalne „pod względem uzasadnionych zamierzonych celów oraz ich niezbędności w społeczeństwie demokratycznym” i winny wykluczać „jakiegokolwiek formy arbitralności oraz dyskryminacyjnego czy rasistowskiego traktowania”.

W opinii sprawozdawczyni takie klauzule ochronne są niezbędne jednocześnie ze względu na prawne bezpieczeństwo obywateli europejskich i ze względu na spójność ze stanowiskiem Rady Europy.

Uznanie próby popełnienia czynu za przestępstwo

W tej kwestii sprawozdawczyni stoi na takim samym stanowisku, co Komisja, która w art. 4 ust. 2 wniosku wyklucza wszelki obowiązek uznania za przestępstwo usiłowania popełnienia jednego z trzech nowo zdefiniowanych przestępstw przewidzianych w art. 3. ust. 2 lit. a)-c).

Tymczasem uznanie za przestępstwo usiłowania „rekrutowania” oraz usiłowania „szkolenia” stanowiło przedmiot debat w Radzie, przy czym część państw członkowskich opowiedziało się za, a pozostała część wyraziła sprzeciw (jeśli chodzi o usiłowanie „nakłaniania publicznego”, jest ono trudne do uchwycenia, w związku z czym natychmiast wyeliminowano możliwość uznania takiego czynu za przestępstwo). Rozwiązaniem podtrzymanym ostatecznie przez Radę w jej wytycznych z dnia 18 kwietnia 2008 r. jak również przez Radę Europy w konwencji na temat zapobiegania terroryzmowi jest opcjonalne uznawanie usiłowania rekrutacji oraz szkolenia za przestępstwo.

Według sprawozdawczyni, o ile to rozwiązanie jest rozsądniejsze niż zaproponowane przez kilka państw członkowskich obowiązkowe uznawanie takich czynów za przestępstwo, lepiej będzie trzymać się sformułowania Komisji i nie składać w związku z tym poprawek do tego punktu.

Zasady jurysdykcji stosowane do nowo zdefiniowanych przestępstw

Sprawozdawczyni, podobnie jak Rada, ocenia, że nowy ustęp 1a wprowadzony przez Komisję do art. 9 decyzji ramowej zawiera zbyt daleko idące treści i w związku z tym nie powinien zostać zachowany.

Nie należy narzucać państwom członkowskim stosowania jurysdykcji pozaterytorialnej w odniesieniu do trzech nowych przestępstw ze względu na delikatny charakter kwestii, której rozumienie różni się ogromnie w poszczególnych państwach. W związku z tym sprawozdawczyni proponuje, by państwom członkowskim pozostawić wybór stosowania bądź niestosowania zasad jurysdykcji ustanowionych w lit. d) i e) art. 9. Taka właśnie propozycja padła pierwotnie również w kilku delegacjach w ramach Rady.

Wnioski

Sprawozdawczyni traktuje zagrożenie terrorystyczne bardzo poważnie i wyraża zaniepokojenie z powodu namnażania się w ostatnich latach stron internetowych służących propagandzie terrorystycznej (obecnie szacuje się ich liczbę na około 5000) oraz ich potencjalnego oddziaływania w kontekście radykalizacji zachowań oraz rekrutacji na cele terrorystyczne.

Uważa ona niemniej, że choć zajęcie się tym problemem jest bezspornie kluczowe, należy zachować szczególną czujność co do sposobu działania, ponieważ podczas prowadzenia działań w tak delikatnej sprawie pojawia się ryzyko, że chęć zwiększenia bezpieczeństwa obywateli europejskich przełoży się na ograniczenie ich praw i wolności. Sprawozdawczyni wykazuje zatem największą troskę o stworzenie dokumentu harmonijnego i jasnego pod względem prawnym, który pozwoliłby uzyskać większą skuteczność w zwalczaniu terroryzmu oraz wysoki poziom ochrony praw człowieka i podstawowych wolności.

3.6.2008

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady zmieniającej decyzję ramową 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu (COM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Luis de Grandes Pascual

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW stanowiła przełomowe wydarzenie dla walki z terroryzmem w UE. Dzięki tej decyzji ujednoczono definicję terroryzmu we wszystkich państwach członkowskich, a także kary nakładane w stosunku do tego typu działań. Komisja – w celu dokonania aktualizacji tego arsenału prawnego, a przede wszystkim z wyraźnym zamiarem ustanowienia odpowiednich ram prawnych dla cyberterroryzmu – przedstawiła wniosek zmierzający do zmiany odnośnej decyzji ramowej. Wniosek Komisji dodaje do tekstu oryginalnego trzy przestępstwa:

- publiczne nawoływanie do popełniania przestępstw terrorystycznych,
- rekrutację na potrzeby terroryzmu oraz
- szkolenie terrorystyczne.

Komisja oparła się w dużej mierze na Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi, która przewiduje, między innymi, powyższe trzy typy przestępstw. Wbrew pozorom, uzupełnienie tekstu o te trzy przestępstwa stanowi niewątpliwą wartość dodaną, ponieważ zakres stosowania decyzji ramowej jest szerszy:

- po pierwsze definicja „działalności terrorystycznej” przewidziana w decyzji ramowej jest szersza i pełniejsza niż definicja wynikająca z Konwencji Rady Europy. Przykładowo, żadna z przywoływanych konwencji ONZ nie obejmuje śmierci cywilów od broni palnej (jedynie od materiałów wybuchowych¹),
- po drugie system prawny ustanowiony przez decyzję ramową jest pełniejszy i obejmuje na przykład system kar, które byłyby stosowane automatycznie w przypadku trzech omawianych przestępstw.

¹ Zob. załącznik do Konwencji Rady Europy.

Niemniej jednak niezwykle istotne jest jak najszybsze ratyfikowanie przez państwa członkowskie Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi, ponieważ równoległe i połączone stosowanie obydwu instrumentów prawnych oferowałoby optymalne gwarancje dla obywateli Unii oraz obywateli państw członkowskich Rady Europy.

W odniesieniu do ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, niezbędne jest uściślenie na wstępie, że przy obecnych ramach prawnych prawa te, a w szczególności wolność wyrażania opinii i zrzeszania się, są w pełni zagwarantowane, czy to przez decyzję ramową (art. 1 ust. 2), czy na poziomie Unii Europejskiej (art. 6 TUE i Karta praw podstawowych UE), a także przez Konwencję Rady Europy o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, której zasady oraz związane z nią orzecznictwo mają zastosowanie do UE. Ważne jest uściślenie decyzji ramowej kładąc nacisk na wolność wyrażania opinii i zrzeszania się oraz przywołując Kartę praw podstawowych. Niemniej jednak zasadniczą sprawą jest sprecyzowanie, że system prawny UE sam w sobie w pełni chroni prawa człowieka. Jakikolwiek próby przeciwstawienia walki z terroryzmem i ochrony praw człowieka (co dałoby do zrozumienia, że walka z terroryzmem może być prowadzona jedynie kosztem praw człowieka) muszą zostać kategorycznie odrzucone: cele te w żaden sposób się nie wykluczają, nadrzędnym uzasadnieniem walki z terroryzmem jest bowiem obrona praw człowieka. Taka dychotomia jest sztuczna, politycznie niebezpieczna, a z punktu widzenia prawa błędna.

Na koniec w odniesieniu do szkoleń terrorystycznych, sugeruje się również nadanie charakteru przestępstwa usiłowaniu jego popełnienia, ponieważ możliwość wykrycia i unieszkodliwienia infrastruktur szkoleniowych przed ich użyciem jest możliwa i należy ją przewidzieć.

Podsumowując, mimo że wniosek Komisji może zostać ulepszony, jest on istotny o tyle, o ile stanowi znaczący krok na drodze do skuteczniejszej walki z terroryzmem w UE. Należy podkreślić, że wniosek Komisji nie tylko umożliwi państwom członkowskim walkę z cyberterroryzmem, lecz także zneutralizowanie wszelkiego typu publicznych komunikatów, które stanowią publiczne podżeganie do terroryzmu lub jego gloryfikację, wszędzie i wszelkimi sposobami.

W związku z powyższym i z zastrzeżeniem zmian proponowanych w niniejszym sprawozdaniu, należy poprzeć wniosek Komisji.

POPRAWKI

Komisja Prawna zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący decyzji – akt zmieniający Punkt 4 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(4a) Mimo iż walka z cyberterroryzmem stanowi priorytet, stosowność zakwalifikowania publicznego podżegania do przestępstw we wszystkich państwach członkowskich Unii wynika również z konieczności zneutralizowania wszelkiego typu publicznych komunikatów, które stanowią publiczne podżeganie do terroryzmu lub jego gloryfikację, wszędzie i wszelkimi sposobami.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący decyzji – akt zmieniający Punkt 12 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12a) Zmiany zawarte w niniejszym wniosku są uzupełniające w stosunku do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi z dnia 16 maja 2005 r. i w związku z tym konieczne jest – równoległe do wejścia w życie niniejszej decyzji – jak najszybsze ratyfikowanie odnośnej Konwencji przez wszystkie państwa członkowskie.

Uzasadnienie

Włączenie przestępstw przewidzianych w Konwencji Rady Europy do ram prawnych UE, a dokładniej do decyzji ramowej 475/2002/WSiSW, stanowi niezaprzeczalną wartość dodaną, ponieważ umożliwi to ujęcie tych przestępstw w pełniejszym systemie prawnym. Niemniej jednak konieczne jest ratyfikowanie przez państwa członkowskie odnośnej Konwencji, ponieważ decyzja ramowa jej nie zastępuje. Równoległe stosowanie obu instrumentów prawnych zagwarantuje jeszcze większą ochronę przed terroryzmem, zarówno w UE, jak i w krajach trzecich, które są członkami Rady Europy.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący decyzji – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt -1 (nowy)

Decyzja 2002/475/WSiSW

Artykuł 1 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Art. 1 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Niniejsza decyzja ramowa nie może zaszkodzić zmianą obowiązku przestrzegania praw podstawowych i podstawowych zasad prawa usankcjonowanych w art. 6 traktatu o Unii Europejskiej oraz praw uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza wolności stowarzyszania się i wolności wyrażania opinii.”

Uzasadnienie

Należy uaktualnić art. 1 ust. 2 decyzji ramowej dodając odwołanie do Karty praw podstawowych UE. Zasadnicze znaczenie ma również położenie nacisku na dwie podstawowe wolności, które mogłyby zostać umniejszone z powodu błędnej interpretacji decyzji ramowej: wolność stowarzyszania się i wolność wyrażania opinii.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący decyzji – akt zmieniający

Artykuł 1 – punkt 2

Decyzja 2002/475/WSiSW

Artykuł 4 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

„Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by usiłowanie popełnienia przestępstw określonych w art. 1 ust. 1 i art. 3, z zastrzeżeniem posiadania przewidzianego w art. 1 ust. 1 lit. f) oraz przestępstw, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. i) jak również art. 3 pkt 2 lit. a)-c), podlegało

„Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by usiłowanie popełnienia przestępstw określonych w art. 1 ust. 1 i art. 3, z zastrzeżeniem posiadania przewidzianego w art. 1 ust. 1 lit. f) oraz przestępstw, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. i) jak również art. 3 pkt 2 lit. a) ***i b)***, podlegało

karze.”

karze.”

Uzasadnienie

Konieczne jest uznanie usiłowania szkolenia za przestępstwo we wszystkich państwach członkowskich UE. Możliwość wykrycia i unieszkodliwienia infrastruktur szkoleniowych przed ich użyciem jest możliwa, bynajmniej nie teoretyczna, należy ją zatem przewidzieć.

PROCEDURA

Tytuł	Zwalczanie terroryzmu
Odsyłacze	COM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS)
Komisja przedmiotowo właściwa	LIBE
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 11.12.2007
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Luis de Grandes Pascual 19.12.2007
Rozpatrzenie w komisji	8.4.2008 28.5.2008
Data przyjęcia	29.5.2008
Wynik głosowania końcowego	+: 20 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Carlo Casini, Bert Doorn, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Piia-Noora Kauppi, Katalin Lévai, Antonio Masip Hidalgo, Manuel Medina Ortega, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sharon Bowles, Luis de Grandes Pascual, Sajjad Karim, Georgios Papastamkos, Jacques Toubon

PROCEDURA

Tytuł	Zwalczanie terroryzmu		
Odsyłacze	08707/2008 – C6-0211/2008 – COM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS)		
Data konsultacji z PE	10.12.2007		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	LIBE 11.12.2007		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	AFET 11.12.2007	JURI 11.12.2007	
Opinia niewydana Data decyzji	AFET 27.11.2007		
Sprawozdawca(y) Data powołania	Roselyne Lefrançois 29.11.2007		
Rozpatrzenie w komisji	27.2.2008	29.5.2008	15.7.2008
Data przyjęcia	15.7.2008		
Wynik głosowania końcowego	+: 35	–: 4	0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alexander Alvaro, Catherine Boursier, Emine Bozkurt, Philip Bradbourn, Mihael Brejc, Giuseppe Castiglione, Giusto Catania, Carlos Coelho, Esther De Lange, Gérard Deprez, Bárbara Dührkop Dührkop, Claudio Fava, Armando França, Urszula Gacek, Kinga Gál, Patrick Gaubert, Jeanine Hennis-Plasschaert, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Roselyne Lefrançois, Baroness Sarah Ludford, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Martine Roure, Csaba Sógor, Vladimir Urutchev, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber, Tatjana Ždanoka		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Simon Busuttill, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Bill Newton Dunn, Maria Grazia Pagano, Eva-Britt Svensson		
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ioannis Kasoulides		